

ת"פ 16152/11/12 - מדינת ישראל נגד אבי דולב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 16152-11-12 מדינת ישראל נ' דולב(עציר)

בפני
בעניין: כב' השופטת חנה מרים לומפ
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אבי דולב (עציר)

הנאשמים

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן וכן צירף שישה כתבי אישום שהיו תלויים ועומדים נגדו בבתי משפט שונים ברחבי הארץ. בנוסף, הודה הנאשם בארבעה תיקי משטרה שהוגשו כתמציות אישום, הכל כמפורט במסמך "**הודעה על הסדר טיעון**" המסומן י"א.

2. בהתאם להודאתו הורשע הנאשם ב-54 אישומים שונים בשורה ארוכה של עבירות זיוף ומרמה אשר בוצעו בין השנים 2004-2012. להלן פירוט האישומים **בקליפת האגוז**;

התיק העיקרי - ת"פ 16152-11-12

בתיק זה הורשע הנאשם בתשעה אישומים. מעובדות האישום הראשון עולה כי הנאשם אשר הכיר את מר ליאוניד יוספוב מעבודתם המשותפת בבית החולים "מעייני הישועה" בבני ברק, הציע לעזור למר יוספוב לבטל הודעת תשלום קנס בסך ₪ 250 אותה קיבל ביום 10.3.10. הנאשם זייף שלא כדין מסמך הנחזה להיות רשמי מטעם נצ"מ רועי גרישפן, רמ"ד תנועה ארצי באגף התנועה, לפיו הקנס הומר באזהרה.

מעובדות האישומים שניים עד תשע עולה כי בין החודשים מרץ-יולי 2012 פנו אל הנאשם אנשים שונים (להלן: "**הפונים**") על מנת שירכוש עבורם כרטיסי טיסה במחירים מוזלים. הנאשם הציג עצמו בכזב בפני סוכנויות נסיעות שונות, בשמות בדויים, והזמין כרטיסי טיסה לאותם פונים. את התשלום עבור כרטיסי הטיסה שילם הנאשם לסוכנות הנסיעות באמצעות זיוף מסמכים הנחזים להיות העברות בנקאיות או באמצעות מספרי כרטיסי אשראי שהגיעו לידי מידי חלק מהפונים. בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בשלושים וחמש עבירות של זיוף בכוונה לקבל דבר, עבירה אחת של שימוש במסמך מזויף, שמונה עשר עבירות של קבלת דבר במרמה, שלוש עבירות של הונאה בכרטיס חיוב ועבירה אחת של גניבה בידי מורשה.

עמוד 1

ת"פ 7213-01-11

בתיק זה הורשע הנאשם בעשרה אישומים. מעובדות האישום הראשון עולה כי במהלך שנת 2009 זייף הנאשם מסמכים כאשר במקום תעודת "אח מעשי" אשר קיבל במסגרת לימודיו, הוא זייף תעודה לפיה הינו "אח מוסמך". ביום 24.7.09, על סמך התעודה המזויפת, הציג הנאשם את עצמו בפני אחראית העסקה מטעם משאבי אנוש בבית החולים "אסותא", כ"אח מוסמך" והתקבל לעבודה בחדר ניתוח של בית החולים שם עבד עד ליום 18.10.04. הנאשם אף הציג עצמו ביום 30.8.09 כ"אח מוסמך" בראיון עבודה בפני מנהל שירותי סיעוד בבית החולים ביקור חולים בירושלים וכך עשה גם ביום 13.9.09 בראיון עבודה בבית חולים "מעייני הישועה" בבני ברק. הנאשם התקבל לעבודה בבית החולים מעייני הישועה ועבד בחדר ניתוח מיום 29.9.09 ועד ליום 26.4.10.

מעובדות האישומים שניים עד שמונה עולה כי במועדים שונים בין 8/09 ל- 12/10 פנה הנאשם לסוכנויות נסיעות שונות ברחבי הארץ תוך שהוא מציג עצמו כאחר והזמין חופשות וכרטיסי טיסה ליעדים בארץ ובחו"ל. את התשלום עבור החופשות ביצע הנאשם באמצעות זיוף העברות בנקאיות. בחלק מן המקרים, מכר הנאשם את הכרטיסים שרכש בכזב לצדדים שלישיים וקיבל על כך תמורה.

באישום התשיעי הורשע הנאשם בעבירה של התחזות ומרמה בכך שבחודש ספטמבר 2010, עת שהה בבית המעצר במגרש הרוסים, הבטיח לסייע לעצור פאדי כחילי (להלן: "**העצור**") בשחרורו. הנאשם פנה לעו"ד רועי פוליטי והתחייב לשלם לו שכ"ט בסך של 7,800 ₪. הנאשם זייף העברה בנקאית לחשבוננו של עו"ד פוליטי. במקביל, פנה הנאשם לאביו ואחיו של העצור והציג בפניהם במרמה כי שכר הטרחה של עו"ד פוליטי עמד על סך של 20,000 ₪. אביו ואחיו של העצור העבירו לידי הנאשם סך של 20,000 ₪. על מנת להניח את דעתו של אחיו של העצור כי אכן נעשים מאמצעים לשחרר את העצור, זייף הנאשם מסמך הנחזה להיות הפקדה בסך 10,000 ₪ בתיק מ"ת 12488-09-10.

באישום העשירי הורשע הנאשם בכך שבמהלך שנת 2008 ניצל את חברו לחיים, מר יובל בלפר, עמו היה בקשר זוגי. הנאשם, ב-13 מועדים שונים זייף שיקים של בלפר בסכום כולל של 24,373.53 ₪. בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בעשרים וחמש עבירות של זיוף בכוונה לקבל דבר, שמונה עשר עבירות של שימוש במסמך מזויף, עשרים ותשע עבירות של קבלת דבר במרמה ועבירה אחת של ניסיון לקבלת דבר במרמה.

ת"פ 5087/06

בתיק זה הורשע הנאשם בשלושה אישומים בכך שביום 1.10.04 גנב הנאשם ממר יוחאי טוויל את כרטיס האשראי (להלן: "**הכרטיס הגנוב**"), עת שזה ביקר בביתו של הנאשם. ביום 2.10.04 השתמש הנאשם בכרטיס הגנוב בשתי חנויות שונות בסך של 326 ₪ וניסה לעשות כן בחנות נוספת. בגין אלה הורשע הנאשם בעבירה אחת של גניבת כרטיס חיוב, עבירה אחת של שימוש בכרטיס חיוב ועבירה אחת של ניסיון שימוש בכרטיס חיוב.

ת"פ 5998/08

בתיק זה הורשע הנאשם בחמישה אישומים. באישום הראשון והשלישי מואשם הנאשם כי בין החודשים 8/05 ל-9/05 הזמין הנאשם משתי חברות תיירות, "צבר" ו- "אשת טורס" חדרים במלונות באילת. הנאשם זייף העברות בנקאיות מחשבונו אל חשבון החברות. לאחר שדבר המרמה התגלה על ידי חברת "אשת טורס", הזמין הנאשם חדרים באורחן קיבוץ אילות באותה שיטה של זיוף העברה בנקאית מחשבונו לחשבון האכסניה.

באישום השני הורשע הנאשם כי בחודש 4/10, עת תיקן מחשב בביתו של מר יצחק לסרי, גנב הנאשם ממר לסרי שתי המחאות. הנאשם זייף את השקים, מסר אותם לאחר וקיבל תמורתם סך של 12,340 ₪.

באישום הרביעי הורשע הנאשם בכך שבחודש ינואר 2007 הזמין חדר במלון טוליפ בים המלח. הנאשם ביקש מגב' דקלה שער, שאותה הכיר במסגרת עבודתו בפנימייה (להלן: "דקלה"), את פרטי כרטיס האשראי שלה לצורך הבטחת ההזמנה. בין התאריכים 20.3.07 ועד 24.3.07 בחמש הזדמנויות שונות רכש הנאשם מוצרים שונים בשווי 1,177 ₪ תוך שימוש בפרטי האשראי של דקלה. בין התאריכים 26.2.07 ועד 27.3.07 בחמש הזדמנויות שונות הזמין הנאשם נופשים בשווי 3,830 ₪ וכן רכש הנאשם בין התאריכים 31.7.07 ועד 7.3.07 בהזדמנויות שונות מוצרים בשווי 313 ₪ על פי פרטי האשראי של דקלה.

בנוסף לכל אלה הורשע הנאשם כי ביום 24.7.07 הזמין חדר במלון מרינה בת"א בעלות של 1,554 ש"ח באמצעות העברה בנקאית מזויפת.

באישום החמישי הורשע הנאשם כי ניצל קשרי ידידות שהיו לו עם ד"ר יעקב סלואושטשר, (להלן: "הרופא") אותו הכיר מעבודתם המשותפת בשירות בתי הסוהר. ביום 26.11.05 הציג עצמו הנאשם כסוכן בחברת פרסום, הנאשם ביקש מהרופא את פרטי האשראי שלו לצורך ביצוע הצעת הפרסום. בין התאריכים 16.12.05 ועד 31.1.06 השתמש הנאשם בפרטי האשראי ב-17 הזדמנויות שונות בסך כולל של 7,721 ₪. כמו כן, בין התאריכים 12.4.06 ועד 7.6.06 ב-7 הזדמנויות שונות עשה הנאשם שימוש בפרטי האשראי בסכום כולל של 2,239 ₪. בעשותו את כל אלה הורשע הנאשם בשש עשרה עבירות של זיוף בכוונה לקבל דבר, שש עשרה עבירות של שימוש במסמך מזויף, 40 עבירות של קבלת דבר במרמה, עבירה אחת של ניסיון לקבלת דבר במרמה, 36 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב ועבירה אחת של גניבה.

ת"פ 19065-02-11

בתיק זה הורשע הנאשם בארבעה אישומים שונים בעבירות רבות אותן ביצע על רקע היכרותו עם מר עידן עודד. הנאשם הציג עצמו בכזב כעורך דין וקיבל מידי המתלונן, אמו וחברתו סכומי כסף רבים על מנת לטפל בחובותיהם. הנאשם קיבל סכומים שונים לצורך תשלום לכאורה של חובות, אגרות ותשלום בגין בקשות לביטול צווים תוך שהנאשם מזייף פרוטוקול בית משפט לשם כך. בשל מעשיו אלה הורשע הנאשם בעבירה של התחזות, ריבוי עבירות של קבלת דבר במרמה, ריבוי עבירות של זיוף מסמך וריבוי עבירות של שימוש במסמך מזויף.

ת"פ 49553-11-10

בתיק זה הורשע הנאשם בארבעה אישומים, וזאת לאחר שכתב האישום תוקן ונמחקו ממנו שלושה אישומים. באישום הראשון הורשע הנאשם כי בין החודשים יוני-אוגוסט 2006 הציע לאביחי בן דוד, אותו הכיר עוד משנת 2002 במסגרת לימודית (להלן: "**בן דוד**"), לצאת לנופש במלון ספורט באילת דרך חברת "צבר" בסכום של 860 ₪, שהינו מחיר מוזל מטעם השב"ס. הנאשם הציע כן גם לאביו של בן דוד נופש דומה בסכום של 700 ₪. לשם כך קיבל הנאשם את מספרי האשראי של בן דוד ואביו וכן את מספר האשראי של חברו של בן דוד מר חנן פרץ. כשהוברר לנאשם כי אין לחברת צבר אישור לבצע את העסקה, זייף הנאשם אישור העברה בסך 3,243 ₪.

באישום השני הורשע הנאשם כי בין התאריכים 10.8.05 ועד 12.8.05 במלון מצפה ים בנתניה, שיגר הנאשם פקס מזויף לפיו בן דוד הרשה לו להשתמש בכרטיס החיוב שלו. הנאשם השתמש בכרטיסו של בן דוד בסכום של 860 ₪, 450 ₪ ו-150 ₪.

באישום החמישי (אישומים 3-4 נמחקו במסגרת הסדר טיעון) הורשע הנאשם כי ביום 13.7.05 נפש הנאשם במלון עונות בנתניה באמצעות חברת "צבר". הנאשם השתמש בפרטי האשראי של בן דוד בסך של 1,720 ₪ ו-550 ₪.

באישום השביעי (אישום 6 נמחק), הורשע הנאשם בכך שביום 12.9.05 העביר מחשבונו של מרט לוניושקין באמצעות המחאה, סך של 10,000 ₪ לחשבונו של בן דוד. בעשותו את כל אלה, הורשע הנאשם בשלוש עבירות של קבלת דבר במרמה, שתי עבירות של זיוף, עבירה אחת של שימוש במסמך מזויף, 3 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב ועבירה אחת של משיכת שיק ללא כיסוי.

ת"פ 24076/09

בתיק זה הורשע הנאשם בשלושה אישומים, בכך שבשנת 2004 גנב 6 המחאות משלושה אנשים שונים. באישום הראשון הורשע הנאשם בכך שגנב ממר ליאור משה ברדה שתי המחאות בזמן שעזר לו לעבור דירה, זייף אותן על סך של 14,750 ₪ והעבירם לאחר.

באישום השני הורשע הנאשם בכך שגנב שתי המחאות ממר יעקב האודייק וזייף אותן בסך של 8,100 ₪ וכן בסך של 1,750 ₪ ומסר אותן לאחר.

באישום השלישי הורשע הנאשם בכך שגנב ממר רמי לסרי שתי המחאות וזייף את אחת ההמחאות בסך של 6,137 ₪ ומסר אותה לאחר. במעשיו אלה הורשע הנאשם בשלוש עבירות של גניבה, שלוש עבירות של זיוף ושלוש עבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה.

תמצית אישום פל"א 200472/12

באישום זה הורשע הנאשם בכך שהשתמש בתעודת אח מוסמך מזויפת והציגה בספטמבר 2001 לחברת "ניופארם" וכן הציג קורות חיים מזויפים ואישור על כך שלא נפתחו נגדו תיקים פליליים וכי לא מתנהלים נגדו הליכים. על סמך אלה, התקבל הנאשם לעבודה כאח מוסמך ובין החודשים 10/11 ועד 5/12. במסגרת עבודתו טיפל הנאשם בחולים ועסק בשיווק תרופות. במעשיו אלה הורשע הנאשם בעבירה אחת של שימוש במסמך מזויף ועבירה אחת של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות.

תמצית אישום פל"א 193822/12

בתמצית אישום זו הורשע הנאשם בשני אישומים. על פי האישום הראשון ביום 2.5.12 פנה הנאשם לסוכנות הנסיעות "טורבוגט מונה מודיעין", הציג עצמו ככזב כאחר והתכתב עם נציג החברה באמצעות דואר אלקטרוני. הנאשם הזמין כרטיסי טיסה לארה"ב בסכום של 1,469 דולר ושילם תמורתם באמצעות פרטי אשראי של יונתן יוסף מבלי שקיבל את האישור להשתמש בפרטי האשראי.

באישום השני הורשע הנאשם בכך שבמהלך החודשים אפריל מאי 2012 הזמין הזמנות שונות והעביר שלושה מסמכים הנחזים להיות העברות כספיות בסך של 10,000 ₪ כל אחת. בעשותו את אלה הורשע בעבירה אחת של הונאה בכרטיס חיוב, שלוש עבירות של זיוף בכוונה לקבל דבר, שלוש עבירות של שימוש במסמך מזויף ועבירה אחת של קבלת דבר במרמה.

תמצית אישום פל"א 172417/12, 203275/12, 172553/12, 241464/12, 179161/12, 18264/12 מסומנת ט'

בתמצית אישום זו הורשע הנאשם בשמונה אישומים, בכך שבמהלך חודש אוגוסט 2011, יצר הנאשם קשר עם סוכנות הנסיעות "לטוס בגובה העננים" בצפת. הנאשם היה בקשר עם בעל הסוכנות מר מימון אבוקרט (להלן: "אבוקרט") ועם עובד נוסף והציג עצמו ככזב בשם אחר. הנאשם הזמין מחברת הנסיעות במספר רב של מועדים כרטיסי טיסה וחבילות נופש, כאשר בחלק מהמקרים שילם הנאשם באמצעות מסירת פרטי אשראי אשר לא היה לו רשות לבצע בהם פעולות ובחלק אחר מהמקרים באמצעות זיוף מסמכים הנחזים להיות העברות כספיות. בשמונת האישומים מפורטים שמות האנשים שביקשו לרכוש כרטיסים מוזלים מהנאשם. הנאשם השתמש בפרטי האשראי שלהם לצורך תשלום לחברת הנסיעות. באישום השישי צוין כי הנאשם התחייב להחזיר לאחד מהפונים, מר גולדנרייך סך של 12,500 ₪. הנאשם זייף מסמך הנחזה להיות העברה בנקאית לחשבון הבנק של גולדנרייך ולא העביר לו את הסכום האמור. במעשיו אלה הורשע הנאשם בחמש עבירות של זיוף בכוונה לקבל דבר, חמש עבירות של שימוש במסמך מזויף, שבע עבירות של קבלת דבר במרמה ואחד עשרה עבירות של הונאה בכרטיס חיוב.

תמצית אישום פל"א 481773/12, 402288/12, 443755/12, 378893/12, 550224/12, 455708/12-ו מסומנת ו'

בתמצית אישום זו הורשע הנאשם בחמישה אישומים שונים בעבירות שביצע במהלך חודש אוגוסט 2012. בדומה לתמצית האישום ט', גם כאן, הנאשם יצר קשר עם סוכנות הנסיעות "ירקון טורס בע"מ" והזמין באמצעות נציגת החברה גב' וינגרטן (להלן: "**הסוכנת**") כרטיסי טיסה וחבילות נופש. את התשלום ביצע הנאשם באמצעות פרטי אשראי אשר לא היה מורשה לבצע באמצעותם פעולות. חמשת האישומים מפרטים את שמות האנשים אותם הונה הנאשם, שעה שביקשו ממנו להזמין עבורם נופש מוזל ואת השימושים הרבים שעשה הנאשם בכרטיסי האשראי של אותם אנשים. במעשיו אלה הורשע הנאשם ב- 19 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב ושתי עבירות של קבלת דבר במרמה.

בסופו של יום הורשע הנאשם בלמעלה מ-101 עבירות של קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), 84 עבירות של זיוף בכוונה לקבל דבר עבירה לפי סעיף 418 סיפא לחוק העונשין, 73 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב לפי סעיף 17 לחוק כרטיס חיוב, התשמ"ו-1986 (להלן: "**חוק כרטיס חיוב**"), למעלה מ-45 עבירות של שימוש במסמך מזויף לפי סעיף 420 לחוק העונשין, למעלה מ-5 עבירות של זיוף מסמך לפי סעיף 418 לחוק העונשין, 5 עבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 בצרוף סעיף 25 לחוק העונשין, 4 עבירות של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, עבירה של גניבה ביד מורשה לפי סעיף 393(1), (2) ו-(4) לחוק העונשין, עבירה של גניבת כרטיס חיוב לפי סעיף 16 רישא לחוק כרטיס חיוב, עבירה של שימוש בכרטיס חיוב לפי סעיף 17 לחוק כרטיס חיוב, עבירה של ניסיון שימוש בכרטיס חיוב לפי סעיף 17 לחוק כרטיס חיוב בצרוף סעיף 25 לחוק העונשין, עבירה של משיכת שיק ללא כיסוי לפי סעיף 432(א) לחוק העונשין, ועבירה של התחזות לפי סעיף 97 לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961.

הסדר הטיעון וטיעוני הצדדים לעונש

3. הסדר הטיעון אשר גובש בין הצדדים כלל הסכמה לפיה בגין האישומים הרבים בהם הודה הנאשם, המאשימה תטען לעונש של 56 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בעוד שההגנה תטען לעונש של 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו. עוד סוכם כי בנוסף יוטל על הנאשם עונש של מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים.

4. ב"כ המאשימה ביקש לאמץ את הרף העליון של הסדר הטיעון לדבריו, על בית המשפט לשים לנגד עיניו את עיקרון ההלימה שהינו עיקרון מנחה בחוק העונשין (תיקון מס' 113) התשע"ב-2012 (להלן: "**תיקון 113**"). ב"כ המאשימה הפנה להיקף המרמה ולזמן הרב בו נמשכה - כעשור, לתכנון שקדם לביצוע העבירות ולחלקו של הנאשם כמבצע יחידי של העבירות, אשר לא חדל מלבצען אף לאחר שנחקר במשטרה בגין מעשי מרמה אחרים. לדבריו ב"כ המאשימה גם מצבו הבריאותי של הנאשם אינו יכול להוות נסיבה לקולא, שכן מצבו לא מנע ממנו לבצע את העבירות. עוד עמד ב"כ המאשימה על הנזקים הרבים שנגרמו למתלוננים אשר נפגעו ממעשיו של הנאשם, תוך הוא מדגיש את הנזקים הלא ממוניים של פגיעה באימון, סגירת בתי עסק ופיטורין (ב"כ המאשימה הפנה ל-ת/3 ול-ת/14 וכן לעדותה של גב' מוריה בר-טל). ב"כ המאשימה טען כי בהתאם להוראות סעיף 40ג לתיקון 113, בית המשפט צריך לקבוע לכל אירוע מתחם ענישה. לדבריו, בהטלת מאסר ברף העליון של ההסדר תתקבל תוצאה לפיה הנאשם יקבל

בגין כל אחד מהאישומים בהם הודה חודש ויום של מאסר. לדבריו מדובר בענישה אשר משקפת את חומרת מעשיו של הנאשם ואפילו מקלה עמו במעט. ב"כ המאשימה טען כי ההסדר נבע בעיקרו מהרצון לחסוך בזמן שיפוטי יקר של בתי משפט שונים וכן העובדה כי הנאשם צרף תיקים אשר טרם הוגש בהם כתבי אישום.

ביחס לפיצוי - ב"כ המאשימה הפנה לתצהירי נפגעי העבירה שסומנו י"ב ולעדויות של חלק מהמתלוננים אשר אותרו והעידו בבית המשפט על הנזקים שנגרמו להם כתוצאה ממעשיו של הנאשם. העדים מסרו על הפגיעה הכלכלית והנפשית החמורה כתוצאה ממעשיו של הנאשם, על כך שמעל באימון שנתנו בו, שמעשיו סיבכו אותם בחובות וכי לא נתן להם את התמורה לכספם וגרם להם לעוגמת נפש רבה ביותר. ב"כ המאשימה ביקש כי הפיצוי שיוטל על המתלונן יתייחס לכל אחד מהמתלוננים המופיעים בכתבי האישום.

בהתאם להחלטתי מיום 29.9.13 הגיש ב"כ המאשימה טבלה עם פירוט סכומי ההונאה. בטבלה התייחס ב"כ המאשימה הן לסכום הנזק כפי שהוא מופיע בכתב האישום וכן לסכומים נוספים אשר מופיעים ביחס למתלוננים אשר הגישו תצהיר נפגע עבירה.

5. ב"כ הנאשם סבר כי יש להטיל על הנאשם עונש מאסר ברף התחתון של המתחם. לדבריו, הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים מייתר את הצורך בקביעת מתחם ענישה, שכן המתחם שנקבע במסגרת הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים מהווה את מתחם הענישה ההולם את מעשיו של הנאשם, אלא אם כן בית המשפט יחליט שלא לכבד את הסדר הטיעון. ביחס לנסיבות שבגין הוא מבקש כי בית המשפט ישית על הנאשם מאסר ברף התחתון של ההסדר, טען ב"כ הנאשם כי בהודייתו חסך הנאשם זמן שיפוטי משמעותי ביותר וכן שיתף פעולה באופן מלא עם חוקריו ואף הודה בדברים שכלל לא נשאל לגביהם. הנאשם פעל ללא שותפים, באמצעות זיוף במחשב וללא תחכום מיוחד.

עוד טען ב"כ הנאשם כי למעט העבירה שעבר כנגד עצור אשר שהה עם הנאשם בבית המעצר (אישום תשיעי בת"פ 7213-01-11), הנאשם לא ביצע עבירות בזמן שהיה נתון בתנאים מגבילים.

לדברי ב"כ הנאשם, הנאשם אכן לקח אחריות על מעשיו והודאתו בכל התיקים שתלויים ועומדים נגדו באה במטרה לסיים פרק זה בחייו. עוד הפנה ב"כ הנאשם למצבו הבריאותי של הנאשם, הגיש אסופת מסמכים רפואיים 1/ המעידה על מצבו הרפואי הקשה של הנאשם, אשר סובל מבעיית קרישיות יתר בדם ומהפרעות קצב בלב וכן לכך שהנאשם עבר שלושה אירועים מוחיים אשר פגעו בהתנהלותו היומיומית.

עוד טען ב"כ הנאשם כי הנאשם הוא אדם אשר תיפקד במשך שנים באורח נורמטיבי, הוא שירת כלוחם בגבעתי, התחתן, נולדו לו שלושה ילדים, הוא עבר הכשרה כאח מעשי ולאחר מכן התגייס לשב"ס כאחראי מרפאה, הוא ניהל את מרפאת ניצן והקים שם מערך טיפול בנפגעי סמים. בהמשך הנאשם סיים קורס קצינים בהצטיינות, היה מפקד משמרת, ומפקד קורס סוהרים ומונה למפקד קצין מבצעים של מחוז מרכז בשב"ס, וזכה לאהדה רבה.

(יוער כי ממסמך מחלקת סגל בשב"ס מיום 16.1.14 עולה כי אכן הנאשם עבר מסלול שירות משמעותי בשב"ס, אך הנאשם הפריז בכתרים אשר קשר לעצמו, שכן הנאשם שימש כסגן מפקד משמרת, מדריך בקורס סוהרים ועוזר למפקד קצין המבצעים של מחוז מרכז)

ב"כ הנאשם טען כי הפער בין ההצלחה המקצועית של הנאשם למצב בביתו, בשילוב תקיפה אותה עבר בשנת 2003 ועניין לא פתור משמעותי בחייו הנוגע לזהותו המינית הובילו להתפרקות, להידרדרות ולביצוע העבירות.

ביחס להטלת פיצוי על הנאשם טען בא כוחו כי אכן יש לפצות את המתלוננים, אולם יש להתחשב בהעדר יכולת הכלכלית של הנאשם ובכך שהוא חשוף לתביעות אזרחיות בעקבות הרשעתו. עוד ביקש ב"כ הנאשם להביא בחשבון בעת גזירת הפיצוי כי הנאשם לא שלשל לכיסו את הכספים ולא התעשר מהם.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם פיצה חלק מהמתלוננים והפנה לדבריו של מר אבו קראט אשר מאשר כי הנאשם השיב לו סכום של כ-12,000 ₪ (עמ' 10 ש' 8). ב"כ הנאשם ביקש כי בעת שבית המשפט ישקול את גובה הפיצוי הוא לא יתחשב בעדויות ובתצהירים שהוגשו לעניין גובה הנזק וייצמד לאמור בכתב האישום, שכן המתלוננים מיחסים לנאשם נזקים שלא נגרמו בעטיו.

6. הנאשם הגיש מכתב לבית המשפט נ/2, ובו הוא מביע חרטה על מעשיו. במכתב גולל הנאשם את קרות חייו את ירידתו מאיגרא רמא לבירא עמיקתא, מצב שהוביל אותו לביצוע העבירות. מפאת צנעת הפרט לא ארחיב בעניין. הנאשם ביקש את רחמי בית המשפט וביקש כי בית המשפט יסתפק בהטלת עונש של 18 חודשי מאסר, שכן לדבריו הוא מעוניין לשקם את חייו. הנאשם העלה על הכתב את פועלו בכלא וסיפר כי הוא מלמד אסירים ומעביר קבוצות טיפול למכורים בסמים. הנאשם ציין כי על אף היותו עצור הוא שולב בקבוצת טיפול לעברייני מרמה וחונך אסירים. הנאשם הביע נכונות לפצות את המתלוננים וציין כי אין יום שעובר מבלי שהוא מתייסר על הנזק הרב שהסב להם.

7. שירות מבחן הגיש תסקיר אשר בחן את תפקודו של הנאשם בבית הכלא ואת אמיתות הפרטים אשר מסר הנאשם אודות פועלו שם. מבירור שערכה קצינת המבחן עולה כי הנאשם לא שימש כתומך לאסירים כפי שטען אלא מיוזמתו סייע לשותפו לתא. הערכת שב"ס היתה כי הנאשם מתערב בהחלטות צוות הטיפול, ולאחר בדיקה לא נמצא מתאים לשמש כתומך. עוד עלה מהתסקיר כי הנאשם לא שימש מורה אסיר בבית כלא "השרון", שם שהה מתוקף היותו "טעון הגנה" בשל עברו כסוהר. הנאשם אכן השתלב, בהתאם לבקשתו, בקבוצה לעברייני מרמה אולם לא שיתף את גורמי הטיפול בכוונתו להסיר את הגדרתו כטעון הגנה, ומשכך כאשר הוסרה הגדרתו והוא הועבר לכלא הדירים הוא הפסיק את הטיפול הקבוצתי לאחר שישה טיפולים, ולמעשה לא השלימו.

שירות המבחן דיווח כי בחודש ספטמבר 2013 נקלט הנאשם בבית כלא "הדרים" והשתלב באופן תקין וללא כל הפרעות משמעת ואף הביע מוטיבציה להשתלב כמורה באגף. הנאשם סיים בהצלחה הוראה בכיתת חינוך

למתחילים, וכיום הינו מורה בכיתה נוספת. עוד נכתב כי הנאשם בקשר מעקבי עם עו"ס האגף בו שוהה.

הסדר הטיעון בראי תיקון 113

8. הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, הינו הסדר "טווח", הקובע טווח ענישה אשר נע בין 18 ל- 56 חודשי מאסר, ב"כ הצדדים היו חלוקים בשאלה האם נוכח קיומו של הסדר טווח, על בית המשפט לקבוע מתחמי ענישה הולמים. בשאלה זו קבע בית המשפט המחוזי בירושלים בת"פ(י-ם) 27505-06-12 מדינת ישראל נ' בן אבו חרתיה (טרם פורסם), כי על בימ"ש לבחון את העונש המוצע בהסדר ביחס לטווח הענישה ההולם באופן הבא:

"...מכאן, שכאשר מציגים הצדדים לפניו טווח ענישה, בין טווח "פתוח", כמו בענייננו, ובין טווח "סגור", עליו להתייחס לטווח זה כאל טווח הענישה הראוי בנסיבות המקרה ולא לקבוע מתחם ענישה עצמאי מטעמו. יחד עם זאת, בהתאם לגישת האיזון, שהיא הגישה המנחה בפסיקה, ראו: ע"פ 0351031 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד (1) 577 ודנ"פ 1187/03 מדינת ישראל נ' פרץ נט(6) 281, מובן מאליו שעל בית המשפט לשקול גם את היחס בין טווח הענישה המוצע על ידי הצדדים לבין טווח הענישה הראוי בעיניו וככל שקיימת סטייה מהותית מטווח זה, הן לחומרה והן לקולה, עליו לתת דעתו לכך ולשקול האם יש מקום לכבד את ההסדר. כנגזרת מגישה זו, לטעמי, בנסיבות המקרה שלפניי, יש, כנקודת מוצא לגזירת הדין, לראות בטווח הענישה שהוצג על ידי הצדדים, בגדר ההסדר, כטווח הענישה הראוי ולגזור את העונש בגדרו."

9. אך לאחרונה פסק בית המשפט העליון בע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 4.12.13), כי אכן אין זהות בין טווח ענישה מוסכם בהסדר טיעון לבין מתחם ענישה, שכן טווח הענישה המוסכם בהסדר טיעון הוא תוצאה של מיצוי כח המיקוח של כל אחד מהצדדים להליך, בשים לב לכלל נסיבות התיק, ולכן הוא משקף בעיקר את האינטרסים המיידים של שני הצדדים, לעומת מתחם הענישה ההולם המשקף קביעות נורמטיביות של בית המשפט. בית המשפט העליון ציין כי לא תמיד תתקיים זהות בין השיקולים המובילים להסדר טיעון לבין שיקולים הקובעים את מתחם העונש ההולם. בית המשפט העליון הדגיש כי רק במקרים בהם יש ספק אם ההסדר עומד במבחני האיזון, מצווה בית המשפט לקבוע הן את מתחם הענישה ואת העונש בתוך המתחם שהיה נקבע אלמלא היה הסדר, על פי נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

10. אין חולק כי העבירות בהן הורשע הנאשם, פוגעות פגיעה קשה ברכוש הציבור. על הנזקים הנרחבים שגורמות עבירות מסוג זה, מעבר לנזק הנגרם לקורבנות הספציפיים, עמד בימ"ש העליון בע"פ 8458/11 יוסי שובל נ' מד"י (טרם פורסם ניתן ביום 11.9.13);

"בדורות האחרונים, חדלו רחובות העיר והכפר מלשמש אכסניה בלעדית לביצוען של עבירות בקניינו של האחר. בדורנו, עדים אנו למעשי פשיעה כלכליים, הנעשים תחת כסות של חליפות יוקרה, גורדי שחקים ופעולות עסקיות לגיטימיות לכאורה. הסוציולוג האמריקאי אדווין סאת'רלנד היה הראשון לכנות סוג פשיעה כזה כ"עבירות צווארון לבן" (Edwin H.)

Sutherland, White-Collar Criminality, 5 American Sociological Review 1
1940))... עבירות הצווארון הלבן טומנות בחובן אשליה לפיה הן עבירות "נקיות יותר",
כאשר בפועל אין זה המצב, ולא פעם עבירות מסוג זה חמורות יותר מעבירות רכוש אחרות
מבחינת היקפן ותיכונמן... ואולם, על אף ה"הילה" (בלשון סגי נהור כפולה ומכופלת)
העוטפת עבירות מסוג זה, ואולי דווקא בגלל הביצוע הסטרילי לכאורה של פשיעה כאמור, על
מערכת אכיפת החוק והענישה לעמוד על המשמר ביתר שאת, תוך קביעה חד משמעית לפיה
גם פשיעה זו אינה משתלמת. זאת בגדר מידה נגד מידה. המניע לביצוע עבירה כלכלית טמון
בטיב העבירה, ועל בית המשפט לתרום תרומתו בהטלת עונשים שיהפכו עבירות אלו לבלתי
כדאיות, גם בדרך של הטלת עונשי מאסר ממשיים. כפי שקבעה השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ
9788/03 אייל טופז נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (25.2.2004):
"עבריינות צווארון לבן מסוג זה שלפנינו נושאת עמה יסודות חומרה קשים עד מאד. היא
מסבה פגיעה קשה בציבור הרחב... העבריינות הכלכלית בתחומי החברה והכלכלה היא לרוב
מתוחכמת, מסתייעת באמצעים מודרניים של הפקת מידע, וקשה לגילוי. נזקיה קשים לחברה
בכללותה, למשק הכלכלי, ולאנשים הפרטיים הנפגעים ממנה במישרין...".

לפיכך, הענישה בצדן של עבירות מרמה, לא כל שכן עבירות בהיקף כה נרחב ושבוצעו באופן שיטתי ובמשך שנים, מחייבת הטלת מאסר ממושך.

בנסיבות שבפני - לא זו בלבד שמדובר בעבירות חמורות מאוד, אלא שנסיבות ביצוען מצביעות על חומרה יתרה- העבירות בוצעו במשך כעשור בו בחר לו הנאשם את המרמה כדרך חיים. ממקרא סעיפי האישום הרבים שמיוחסים לנאשם עולה תמונה עגומה של עבריון שידו בכל. הנאשם פוגע בכל מי שנקרא בדרכו בין אם באנשים אותם הכיר באקראי ובין אם באנשים הקרובים לו ביותר.

11. חומרת מעשיו של הנאשם נובעת גם ממידת הנזק הגדול שהסב לאנשים תמימים שנפלו קורבן למעשיו. בין אם אלו בעלי חברות הנסיעות שגילו להפתעתם כי כל הכרטיסים שהוזמנו דרכם אינם משולמים, בין אם מדובר באנשים שיצאו לחופשה בארץ או בחו"ל ועמדו בפני שוקת שבורה ובין אם פגע במכריו, בכך שניצל את האמון שאלה נתנו בו והונם בדרכים שונות. הנאשם לא חדל ממעשיו גם שעה שהיה עצור בגין מעשיו אלה, והמשיך והונה עצור אשר שהה יחד עמו בבית המעצר (ר' אישום תשי"ט ת"פ 7213-01-11). לאלה יש להוסיף את הפגיעה בבריאות הציבור בכך שהנאשם זייף תעודת "אח מוסמך" ועל סמך תעודה זו התקבל הנאשם לעבודה וטיפול בחולים בחדר ניתוח ואף שיווק תרופות ללא שניתנה לו הסמכה כזו. הנאשם אף לא בחל לזייף פרוטוקולים של בית משפט ומסמכים רשמיים נוספים לצורך מעשיו. הנאשם הציג עצמו בזהויות בדויות וכבעל מקצועות שונים והונה את הקרובים לו ביותר. הצהרות הנפגע שהוגשו על ידי המאשימה ועדויות הנפגעים בפני, משקפים את היקפו הגדול של הנזק שנגרם לאותם מתלוננים, לרבות עוגמת נפש רבה. עוד יש להתחשב בכך שחלקן הארי של העבירות בוצעו תוך תכנון מוקדם, והיו כרוכות בזיוף ובהצגת מצגי שווא.

12. העונש לו עתרה המאשימה הוא מידתי ומשקף את עקרון ההלימה. יצוין כי עונש זה אינו משקף את הרף המקסימלי של מתחם הענישה בעבירות אלה שהוא גבוהה יותר והמאשימה איזנה בקביעת הטווח העליון את לקיחת האחריות של הנאשם, את החיסכון בזמן שיפוטי ואת נסיבותיו האישיות והבריאותיות של הנאשם. מאחר שטווח הענישה אשר לו עתרו הצדדים עומד במבחני האיזון, לא מצאתי להידרש לקביעת מתחם עונש הולם לעבירות בהן הורשע הנאשם.

לצד עיקרון ההלימה יש אף לתת דגש במקרה זה לצורך להגן על הציבור מפניו של הנאשם. הנאשם הוכיח במעשיו כי המרמה היא אורח חייו מזה 8 שנים, הנאשם המשיך לבצע עבירות למרות הליכים שהתנהלו נגדו ולמרות חקירות משטרה בעניין.

אומנם לנאשם אין עבר פלילי ומדובר במאסרו הראשון, אולם יפים לעניין זה דברי בית משפט המחוזי בירושלים שהתייחס להעדר עבר פלילי בכתבי אישום מרובי אישומים:

"אשר להיעדר עבר פלילי נתון זה ניתן היה להתחשב בו בעבירה הראשונה שעבר הנאשם. כשמדובר בעבירות נוספות, לא ניתן להתייחס אל הנאשם כמי שלא עבר עבירות קודמות, אף אם טרם הורשע בהן. עם זאת, יש להתחשב בכך שזהו מאסרו הראשון של הנאשם." (ר' ת"פ 40790-01-12 מדינת ישראל נגד אסלאם סלהב [טרם פורסם])

13. לקולא אשקול כי זהו מאסרו הראשון של הנאשם וכי ביכר להודות במסגרת הסדר הטיעון, ובכך חסך זמן שיפוטי משמעותי ביותר. כמו כן לקח הנאשם אחריות למעשיו, שיתף פעולה עם חוקריו, הביע צער וחרטה וגילה נכונות לפצות את המתלוננים. הנאשם אב לשלושה ילדים, נסיבות חייו אינן פשוטות, הוא סובל מבעיות רפואיות קשות והוא התדרדר בעקבות מעשיו לשפל המדרגה.

עוד התחשבתי לקולא בכך שהנאשם שוהה במאסר במשך למעלה משנה ותנאי מאסר קשים מתנאי מעצר, וכן התחשבתי בכך שהנאשם שהה במעצר בית במשך כחודשיים במהלך שנת 2010.

14. אשר על כן ולאור האמור, החלטתי לכבד את הסדר הטיעון בהיותו מאוזן וראוי, ומצוי במתחם העונש ההולם בהתאם לתיקון 113 לחוק.

פיצוי למתלוננים

15. על תכלית הטלת פיצוי לטובת נפגעי העבירה במסגרת גזר הדין עמדה כבוד הנשיאה בייניש ברע"פ 9725/07 פלוני נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 8.8.07, פסקה 15:

"ניכר, כי נקודת המוצא המשותפת לכל הינה, כי בין אם מדובר בהוראה עונשית על-פי טיבה ובין אם בהוראה אזרחית עסקינן, הרי שנועדה היא, בראש ובראשונה, לסייע לקורבנות העבירה, ולהקל עליהם את מסלול שיקומם. על כן, בבואנו לפרש וליישם את הוראת סעיף 77 לחוק, תאיר גם תכלית זו את דרכנו השיפוטית."

ובהמשך בפסקה 19:

"תכלית נוספת אותה משרת הדין בפיצוי האזרחי לנפגע אגב הכרעת הדין בנושא הפלילי, הינה העלאת מעמדו של קורבן העבירה בהליך הפלילי, כחלק מהמגמה ההולכת ומתעצמת בעת האחרונה לשלבו בהליך הפלילי ולהכיר בזכויותיו במסגרתו. כך, למשל, מכיר חוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001 במעמדו של נפגע העבירה כמי שזכאי למידע, ולעיתים להבעת דעה, בפני גורמי התביעה. כן קובע החוק את זכותו של הנפגע להצהיר על כל נזק שנגרם לו כתוצאה מהעבירה, הצהרה המובאת בפני בית המשפט במסגרת הראיות לקביעת העונש. מגמה זו מדגישה את מורכבות מטרותיו של ההליך הפלילי, אשר נועד לשמור ולהגן לא רק על זכויותיו של הנאשם, אלא גם על אלו של הקורבן."

וכך נקבע גם בע"פ 6452/09 קאסם נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 22.7.10, בדבריו של כבוד השופט דנצינגר:

"הפיצוי האמור הינו בעל רכיב אזרחי דומיננטי אך הוא מושפע מסביבתו הפלילית ומהנורמות המאפיינות אותה, ולפיכך הוא בעל מספר תכליות שונות, ביניהן: מתן סעד מיידי לנפגע העבירה, מבלי שייאלץ להמתין לסיום ההליכים האזרחיים בעניינו ולעיתים אף יחסך ממנו, אם יסתפק בסכום הפיצוי, המפגש המחודש עם העבריין שפגע בו במסגרת הליכים אזרחיים; הכרה חברתית בסבלו של הנפגע; העלאת מעמדו של קורבן העבירה בהליך הפלילי, כחלק מהמגמה לשלבו בהליך הפלילי ולהכיר בזכויותיו במסגרת הליך זה ואף יסוד של היטהרות לעבריין עצמו, שחיובו בפיצוי לטובת הנפגע עשוי לתרום לשיקומו [ראו: רע"פ 9727/05 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 8.8.2007); ע"א 6897/06 בודגור נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 26.2.2008)(להלן: עניין בודגור) פסקה 17 לפסק הדין]."

באותו עניין חזר בית המשפט העליון על ההלכה לפיה יכולתו הכלכלית של הנאשם איננה רלוונטית בקביעת גובה הפיצוי בו יחויב:

"כבר נקבע כי אין סכום הפיצוי הנפסק לטובת נפגע עבירה כרוך ביכולתו הכלכלית של החייב [ראו: עניין מג'דלאוי, בפסקה ט' לפסק הדין; עניין בודגור, בפסקה 19 לפסק הדין]. יתרה מכך, נאשם שחוייב בתשלום פיצוי לנפגע העבירה יכול לפעול לדחיית החוב או לפריסתו מול המכרז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, בהתאם לסעיף 5ב(א) לחוק המרכז לגביית קנסות [ראו גם: עניין מג'דלאוי, בפסקה ט' לפסק הדין; ע"פ 7778/04 קלנטרוב נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 7.5.2007)]."

16. בנסיבות המקרה דנן, בהתחשב בעונש המאסר הממושך שהחלטתי לגזור על הנאשם ובכך שהנאשם לא המציא כל ראיה התומכת בטענותיו כי השיב חלק מהסכומים שלקה, למרות שהנאשם טען כי ימציא קבלות בעניין, ולאחר שעיינתי בתצהירי נפגעי העבירה ושמעתי את עדויותיהם, וכן בהתחשב בדברי ב"כ הנאשם בדבר היקף הנזק, אני רואה להעמיד את שיעור הפיצוי בנסיבות המקרה על 50% מסכומי-הכסף המפורטים בטבלה שהגישה המאשימה על פי הסכומים **המופיעים בכתב האישום**, זאת **לכל** הנפגעים, מלבד חברת "לטוס בגובה העניים" ומר הדני. בעניין זה אני סבורה שיש לקיים ברור מעמיק בדבר גובה הנזק בפועל שנגרם לחברה ולקשר הסיבתי שבין מעשיו של הנאשם לבין סגירת החברה. על דרך האומדן

אני פוסקת למר הדני פיצוי בסך של 150,000 ₪.

17. נוכח כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים;

א. 50 חודשי מאסר החל מיום מעצרו 5.11.12 וכן בניכוי ימי מעצרו 15.9.10 עד 4.10.10.

ב. 18 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג עוון למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

ד. פיצוי לכל אחד מהמתלוננים עפ"י הטבלה שהכין ב"כ המאשימה ועל פי האמור בפסקה 16 לעיל. המאשימה תמציא את פרטי המתלוננים והסכומים שנפסקו בתוך 14 יום.

ניתן היום, כ"ז שבט תשע"ד, 28 ינואר 2014, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.